

## Txarango, profetes al seu Clownia

*El grup del Ripollès triomfa davant de les 5.000 persones que omplen el festival de Sant Joan de les Abadesses | El certamen torna a fer gala de ser un dels més intergeneracionals i amb més reivindicació política del país*



El Clownia ha vibrat amb Txarango | Bernat Almirall

El Ripollès és el bressol de Txarango i el grup sempre n'ha fet gala. Per aquest motiu el 2014 van engegar [el festival Clownia](#) a Sant Joan de les Abadesses i, des d'aleshores, no han fallat a la cita anual. Enguany, una vegada més, els 5.000 abonaments es van esgotar fa setmanes i el certamen ha tornat a fer gala de ser un dels més intergeneracionals i amb major reivindicació política dels que se celebren arreu del país.

Diuen que ningú és profeta a la seva terra però Txarango fa anys que ha trencat el tòpic. «El Ripollès va ajudar a fer-nos com a grup i ara us donem les gràcies amb aquest festival», ha explicat el cantant Alguer Miquel des de l'escenari. A davant tenia unes 5.000 persones -de la comarca i d'arreu del país- que des del primer cançó cantaven i ballaven les cançons absolutament entregades. Era la primera vegada que el grup portava *El cor de la terra* davant del seu públic que els va veure néixer abans que esdevinguessin un dels grups més exitosos del panorama musical català.

Txarango, com és habitual en els seus concerts, ha aprofitat el Clownia per alternar cançons dels seus tres treballs. Ho ha fet enllaçant temes i sense deixar pràcticament un minut per respirar els seguidors que omplen la «ciutat llunyana» de Sant Joan de les Abadesses. *Obriu les portes*, *Terra endins*, *Benvinguts* i *Esperança* s'han convertit en el pòquer d'entrada del concert.



*Alguer Miquel, en plena actuació al Clònia. Foto: Arnau Jaumira*

*El meu poble* ha estat un dels primers moments àlgids de la nit que ha tingut temps per recordar dues de les persones que han format part de la trajectòria del grup del Ripollès: el baixista Marc Peix -que ha tocat *Esperança*- i Marcel «Tito» Lázara -un dels membres del nucli fundador de Txarango i que fa un any va deixar el grup- que ha saltat a l'escenari per interpretar *En caravana*. L'altra convidada de la nit -segurament la més inesperada- ha estat la corredora de curses de muntanya Núria Picas que ha donat energia a *No deixis de caminar*.

Malgrat que clàssics com *La vuelta al mundo*, *Músic de carrer* o *Quan tot s'enlaire* han estat autèntics *hits*, segurament el moment més esperat ha estat amb [Una lluna a l'aigua](#), el primer *single* del darrer disc i que tot apunta que es convertirà en una de les cançons més recordades del grup.



Manel, al Clownia Festival. Foto: Arnau Jaumira

## Manel «competeix» abans de Txarango

El Clownia és un autèntic fenomen a Sant Joan de les Abadesses: duplica la població del municipi durant tres dies i porta un cartell de grups que costa veure a la comarca habitualment. És el cas de Manel que en tota la seva trajectòria només havien actuat en una ocasió al Ripollès, precisament a Sant Joan. Els barcelonins han dut el seu *Jo competeixo* davant d'un públic que possiblement no era l'habitual que ha necessitat els grans *hits* com *El mar*, *Benvolgut* o *Serotonina* per entrar en calor.

La Pegatina, que ja havia actuat al Clownia amb anterioritat, s'ha trobat el públic calent després de Txarango i no ha tingut problema per fer-los ballar amb el seu energètic directe. La segona nit del Clownia l'han completat La Sra. Tomasa, la xilena Pascuala Ilabaca i Dj. OGT.

## El festival amb més mainada

El Clownia és, de ben segur, el festival amb més nens per metre quadrat dels que se celebren arreu de Catalunya. De fet, ha estat un dels objectius de Txarango des que el van crear el 2014. Van veure que arreu d'Europa hi havia certàmens de música que arrencaven de dia i on gent de totes les edats s'hi sentia còmode. A Sant Joan de les Abadesses els concerts comencen al migdia -aquest dissabte l'Orquestra Di-versions ha tornat a triomfar a la plaça Major- però, a més, la mainada gaudeix en tallers de circ, amb actuacions com la de l'animador infantil Jaume Barri o disposa d'una zona elevada exclusiva per seguir els concerts de nit.

Un altre dels elements diferencials del festival ripollès és el compromís polític. Txarango, en l'aturada prèvia a publicar *El cor de la terra* s'han significat més que mai en la lluita pels drets dels refugiats. En aquest ocasió han organitzat el denominat «Espai consciència» amb xerrades i



tallers sobre qüestions com les migracions, els silencis mediàtics, l'educació i la diversitat. Tanmateix, el que ha desbordat les previsions ha estat un debat sobre desobediència amb l'economista Arcadi Oliveres, l'exdiputat David Fernández i l'activista feminista Eva Fernández. Precisament Alguer Miquel ha fet referència a la desobediència com l'única manera d'aconseguir la independència quan, en ple concert, el públic ho ha corejat.



*David Fernández i Arcadi Oliveres, al Clownia. Foto: Arnau Jaumira*

## "Una edició immillorable"

"Ha estat una edició immillorable". Amb aquestes paraules Miquel valorava el quart Clownia des de l'escenari després de superar un concert on ha patit per una certa afonia. "Hem d'aconseguir tocar la primera nit i no la segona", assegurava tot rient.

El festival enguany ha optat per descentralitzar-se per primera vegada. Dijous a la nit, coincidint amb la Festa Major de Sant Patllari, [es va viure un aperitiu a Camprodon amb Gertrudis com a cap de cartell](#). El divendres de revetlla els protagonistes van ser Oques Grasses i Zoo mentre que la música continuarà aquest diumenge amb concerts gratuïts de Gossos i Cesk Freixas. El matrimoni entre el Clownia i Sant Joan de les Abadesses és perfecte i costa pensar que cap de les dues parts vulgui forçar un divorci ni a curt ni a mig termini.



*Un dels tallers de l'«Espai consciència» del Clownia. Foto: Arnau Jaumira*